

ի Լատինացոց գրոց առ Հայ լեզուս. ես տրուպս
Ներսէս Պալեանենց կոչեցեալ գաւառաւ Աիլի-
կեցի Սիսեցի գոլով: Եւ կարգաւոր եւս եւ աս-
տիճանաւ գանոնիկոս քահանայ: Յամի Տեառն
1348:,,

Յիշատակարան: «Փառք... որ ետ տկա-
րիս հասանել ի յաւարտ գրքիս որ կոչի Պաւա-
զանագիրք: Արդ՝ ես Սարգիս Եպիսկոպոսս Եւ-
գոկիացի որ եմ իսկ սահաւորի, գրեցի զսա
ձեռամբ իմով. ի վայելումն անձին իմոյ, եւ յե-
տոյ ում որ պատահի, որք հանդիպիք սմա կար-
դալով կամ օրինակելով յիշեսցիք ի մաքրա-
փայլ աղօթս ձեր զվերոյ գրեալ Սարգիս վար-
դապետս եւ զձնօղքն իմ, եւ դուք յիշեալ լի-
ցիք ի Քրիստոսէ Աստուծոյ մերմէ ամէն: Գրե-
ցաւ թվին 1153 (= 1704) եւ աւարտեցաւ
ի մարտի ամսոյ 10. ի մայրաքաղաքն ըստամպոլ,
եւ Ղալադիայ, ի թաղն Պէկօղլի կոչեալ:,,

Այս ձեռագիրն ընդօրինակող Հայ կա-
թողիկէ ուրիշ Եպիսկոպոս մը կը կցէ ասոր՝

«Իսկ յետոյ ի մեծն Հոսմ, ի գրքատան
Հայոցն եղեւ գըտումն գրքոյս այսորիկ մեծաւ
աշխատանօք հազիւ օրինակեցի ես անարժանս
Յակոբոս Մեսրօպ արքեպիսկոպոս որ կոչիմ
քեահեա արապ օղու հայրենական ըստամպօլի
գոլով: Արդ աղաչեմ զձեզ ընթերցողք, կամ
օրինակողք զիս անարժանս ի ձեր սուրբ մա-
քրասուն յաղօթս: Վասն զի էր դիտաւորու-
թիւն իմ այս, որ բազմանայ ի մէջ ազգին մերոյ
հայոց մին գիրք աւելի, թէպէտ նախ գտանիւր